Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

23. siječnja 2014.*

„Žalba – Žig Zajednice – Verbalni žig WESTERN GOLD – Prigovor nositelja verbalnih žigova: nacionalnih, međunarodnog i žiga Zajednice WeserGold, Wesergold i WESERGOLD“

U predmetu C-558/12 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 4. prosinca 2012.,

Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), koji zastupa M. A. Pohlmann, u svojstvu agenta,

žalitelj,

druge stranke u postupku su:

riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG, prije Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Rintelnu (Njemačka), koji zastupa T. Melchert, *Rechtsanwalt*,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

Lidl Stiftung & Co. KG, sa sjedištem u Neckarsulmu (Njemačka), koji zastupaju M. Wolter i A. K. Marx, *Rechtsanwälte*,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu A. Borg Barthet (izvjestitelj), predsjednik vijeća, E. Levits i M. Berger, suci,

nezavisna odvjetnica: E. Sharpston,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez njezinog mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

1 Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) žalbom traži ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 21. rujna 2012., Wesergold Getränkeindustrie/OHIM – Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) (T-278/10, u daljnjem tekstu: pobijana presuda), kojom je Opći sud poništio odluku prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 24. ožujka 2010. (predmet R 770/2009-1) koja se odnosila na postupak povodom prigovora između Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG i Lidl Stiftung & Co. KG (u daljnjem tekstu: sporna odluka).

Pravni okvir

2 Članak 8. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.) pod naslovom „Relativni razlozi za odbijanje“ u stavku 1. određuje:

„Na temelju prigovora nositelja ranijeg žiga, žig za koji je podnesena prijava za registraciju neće se registrirati:

[...]

b) ako zbog njegove istovjetnosti ili sličnosti s ranijim žigom i istovjetnosti ili sličnosti proizvoda ili usluga obuhvaćenih tim žigovima postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu na državnom području na kojem je zaštićen raniji žig; vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u svezu s ranijim žigom.“

Pozadina spora

3 Lidl Stiftung & Co. KG (u daljnjem tekstu: Lidl Stiftung) podnio je 23. kolovoza 2006. OHIM-u prijavu za registraciju žiga Zajednice u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 40/94 od 20. prosinca 1993. o žigu Zajednice (SL 1994, L 11, str. 1.), koja je sada zamijenjena Uredbom br. 207/2009.

4 Žig za koji je zatražena registracija je verbalni znak „WESTERN GOLD“.

5 Proizvodi za koje je zatražena registracija su iz razreda 33. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, a odgovaraju sljedećem opisu: „jaka alkoholna pića, naročito viski“.

6 Prijava za registraciju žiga Zajednice objavljena je u *Glasniku žigova zajednice* br. 3/2007 od 22. siječnja 2007.

7 Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (u daljnjem tekstu: Wesergold Getränkeindustrie), čija su prava i obveze preneseni na riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG (u daljnjem tekstu: riha WeserGold Getränke), podnio je 14. ožujka 2007. prigovor na temelju članka 42. Uredbe br. 40/94, koji je postao članak 41. Uredbe br. 207/2009, na prijavu za registraciju predmetnog žiga za proizvode iz točke 5. ove presude.

8 Ovaj prigovor temeljio se na različitim ranijim žigovima.

9 Prvi raniji žig na koji se poziva bio je verbalni žig Zajednice WeserGold, podnesen 3. siječnja 2003. i registriran 2. ožujka 2005. pod brojem 2994739, za proizvode iz razreda 29., 31. i 32. koji odgovaraju, za svaki od tih razreda, sljedećem opisu:

— razred 29.: „konzervirano, sušeno i kuhano voće i povrće; hladetine (želei), džemovi, kompoti; mliječni proizvodi, osobito pića na bazi jogurta koja se pretežno sastoje od jogurta, ali također i od voćnog soka ili povrća“;

— razred 31.: „svježe voće“; i

— razred 32.: „mineralne i gazirane vode; ostala bezalkoholna pića, osobito limunade, gazirana pića i kola pića; voćni sok, pića na bazi voća, povrtni sok i pića na bazi povrća; sirupi i drugi pripravci za pripremu pića“.

10 Drugi raniji žig na koji se poziva bio je njemački verbalni žig WeserGold, podnesen 26. studenoga 2002. i registriran 27. veljače 2003. pod brojem 30257995, za proizvode iz razreda 29., 31. i 32. koji odgovaraju, za svaki od tih razreda, sljedećem opisu:

— razred 29.: „konzervirano, sušeno i kuhano voće i povrće; hladetine (želei), džemovi, juhe; mliječni proizvodi, osobito pića na bazi jogurta koja se pretežno sastoje od jogurta, ali također i od voćnog soka ili povrća;

— razred 31.: „svježe voće“; i

— razred 32.: „mineralne i gazirane vode; ostala bezalkoholna pića, osobito limunade, gazirana pića i kola pića; voćni sok, pića na bazi voća, povrtni sok i pića na bazi povrća; sirupi i drugi pripravci za pripremu pića“.

11 Treći raniji žig na koji se poziva bio je međunarodni verbalni žig br. 801149 Wesergold, podnesen 13. ožujka 2003., koji je proizvodio učinke u Češkoj, Danskoj, Španjolskoj, Francuskoj, Italiji, Mađarskoj, Austriji, Poljskoj, Portugalu, Sloveniji, Švedskoj, Ujedinjenoj Kraljevini i zemljama Beneluksa, za proizvode iz razreda 29., 31. i 32. čiji opis odgovara onome izloženom u točki 10. ove presude.

12 Četvrti raniji žig na koji se poziva bio je njemački verbalni žig WESERGOLD, podnesen 12. lipnja 1970. i registriran 16. veljače 1973. pod brojem 902472, produžen 13. lipnja 2000., za proizvode iz razreda 32. koji odgovaraju sljedećem opisu: „jabukovača, limunade, mineralne vode, pića od povrtnog soka, voćni sok“.

13 Peti raniji žig na koji se poziva bio je poljski verbalni žig WESERGOLD, podnesen 26. lipnja 1996. i registriran 11. svibnja 1999. pod brojem 161413, za proizvode iz razreda 32. koji odgovaraju sljedećem opisu: „mineralne i izvorske vode; stolne vode, bezalkoholna pića; voćni sokovi, voćni nektari, voćni sirupi, povrtni sokovi, povrtni nektari, osvježavajuća pića, pića na bazi voćnog soka, limunade, gazirana pića, mineralna pića, ledeni čajevi, mineralne aromatizirane vode, mineralne vode s dodatkom voćnog soka – sva spomenuta pića kao dijetetski pripravci za nemedicinske svrhe“.

14 Obrazloženje prigovora koji je podnio Wesergold Getränkeindustrie pozivalo se na razloge iz članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 40/94, koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009.

15 Odjel za prigovore OHIM-a (u daljnjem tekstu: Odjel za prigovore) prihvatio je 11. lipnja 2009. navedeni prigovor i odbio prijavu za registraciju predmetnog žiga Zajednice. Radi ekonomičnosti postupka, ograničio je svoje ispitivanje prigovora na raniji verbalni žig Zajednice za koji nije bio zatražen dokaz o stvarnoj uporabi.

16 Lidl Stiftung podnio je 13. srpnja 2009. žalbu OHIM-u protiv odluke Odjela za prigovore na temelju članaka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009.

17 Prvo žalbeno vijeće OHIM-a (u daljnjem tekstu: žalbeno vijeće) spornom je odlukom prihvatilo žalbu i ukinulo odluku Odjela za prigovore. Smatralo je da se relevantna javnost sastojala od šire javnosti Europske unije. Proizvodi iz razreda 33. obuhvaćeni žigom čija se registracija traži, to jest „jaka alkoholna pića, naročito viski“, ne sliče proizvodima iz razreda 29. i 31. obuhvaćenima ranijim žigovima. Postoji nizak stupanj sličnosti između proizvoda iz razreda 33. obuhvaćenih predmetnim žigom i proizvoda iz razreda 32. obuhvaćenih ranijim žigovima. Suprotstavljeni žigovi imaju srednji stupanj sličnosti u vizualnom i fonetskom pogledu, ali su konceptualno različiti. U pogledu razlikovnog karaktera ranijih žigova, žalbeno vijeće u biti je ocijenilo da je on nešto niži od prosjeka zbog postojanja riječi „gold“ koja ima slab razlikovni karakter. Zaključno, navelo je da je ocjena svih okolnosti slučaja za procjenu vjerojatnosti dovođenja u zabludu dovela do zaključka da u odnosu na suprotstavljene žigove ona ne postoji.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

18 Wesergold Getränkeindustrie podnio je 21. lipnja 2010. tajništvu Općeg suda tužbu za poništenje sporne odluke.

19 U prilog svojoj tužbi naveo je četiri tužbena razloga koji se temelje na povredi članka 8. stavka 1. točke (b), članka 64., druge rečenice članka 75. i, podredno, prve rečenice članka 75. Uredbe br. 207/2009.

20 Opći sud ispitao je samo prvi od navedenih tužbenih razloga.

21 U točkama 24. i 25. pobijane presude Opći sud u biti je odlučio da relevantnu javnost čine prosječni potrošači Unije.

22 U pogledu usporedbe predmetnih proizvoda, Opći sud u točki 41. pobijane presude smatrao je da između jakih alkoholnih pića obuhvaćenih žigom za koji je zatražena registracija i bezalkoholnih pića obuhvaćenih ranijim žigovima postoji tek nizak stupanj sličnosti.

23 U pogledu usporedbe suprotstavljenih znakova, Opći sud u točkama 47. i 50. pobijane presude smatrao je da postoji srednji stupanj vizualne i fonetske sličnosti te, u točki 56. navedene presude, da su znakovi konceptualno različiti.

24 Opći sud u točki 58. pobijane presude zaključio je da su suprotstavljeni znakovi općenito različiti unatoč svojim sličnostima u vizualnom i fonetskom pogledu.

25 Opći sud također je ispitao ocjenjivanje razlikovnog karaktera ranijih žigova koje je provelo žalbeno vijeće, a osporavao ga je Wesergold Getränkeindustrie.

26 U pogledu razlikovnog karaktera stečenog uporabom ranijih žigova, Opći sud u točkama 65. do 68. pobijane presude ispitao je podnesak koji je Wesergold Getränkeindustrie podnio Odjelu za prigovore kao i podnesak koji je podnio žalbenom vijeću. U točki 70. navedene presude utvrdio je da u svojoj obrani pred tim žalbenim vijećem Wesergold Getränkeindustrie nije izričito isticao argumente u pogledu razlikovnog karaktera stečenog uporabom ranijih žigova i da se samo pozivao na pismena koja je podnio Odjelu za prigovore koja su sadržavala tvrdnju pokrijepljenu dokazima da su raniji žigovi imali razlikovni karakter stečen uporabom.

27 U točkama 71. i 72. pobijane presude Opći sud u biti je smatrao, na temelju članka 64. stavka 1. Uredbe br. 207/2009, da je žalbeno vijeće temeljem žalbe koja mu je bila podnesena trebalo provesti novo potpuno ispitivanje osnovanosti prigovora, kako u pogledu prava tako i u pogledu činjenica, i da je stoga trebalo ispitati sve argumente koje je pred Odjelom za prigovore iznio Wesergold Getränkeindustrie. Prema tome, s obzirom na to da je Wesergold Getränkeindustrie u postupku pred Odjelom za prigovore istaknuo činjenicu razlikovnog karaktera stečenog uporabom ranijih žigova, prema mišljenju Općeg suda, žalbeno vijeće nije moglo smatrati da navedeno društvo nije iznijelo argumentaciju o razlikovnom karakteru ranijih žigova stečenom njihovom uporabom.

28 U točki 73. navedene presude Opći sud stoga je zaključio da je žalbeno vijeće pogrešno primijenilo članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009.

29 U točkama 82. i 83. navedene presude Opći sud u biti je smatrao da je žalbeno vijeće, propustivši ispitati osnovanost argumenata i dokaza koje je Wesergold Getränkeindustrie iznio u vezi s razlikovnim karakterom stečenim uporabom ranijih žigova, propustilo analizirati potencijalno važan čimbenik u općoj ocjeni postojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu između žiga za koji je zatražena registracija i ranijih žigova te, posljedično, počinilo povredu bitnih postupovnih odredbi, što znači da spornu odluku treba poništiti.

30 Posljedično, Opći sud prihvatio je prvi tužbeni razlog koji je iznio Wesergold Getränkeindustrie i poništio spornu odluku, a da nije odlučivao o ostalim tužbenim razlozima koje je Wesergold Getränkeindustrie iznio.

Žalbeni zahtjevi stranaka pred Sudom

31 Svojom žalbom OHIM od Suda zahtijeva da:

— ukine pobijanu presudu i

— naloži riha WeserGold Getränke snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.

32 riha WeserGold Getränke zahtijeva da žalba bude odbijena i da se OHIM-u naloži snošenje troškova.

33 Lidl Stiftung od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu i naloži riha WeserGold Getränke snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.

O žalbi

34 OHIM u prilog žalbi ističe tri žalbena razloga koje temelji na povredi, prvo, članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, drugo, članka 76. stavka 1. čitanog zajedno s člankom 64. stavkom 1. navedene uredbe i, treće, ustaljene sudske prakse prema kojoj pogreška ne može dovesti do poništenja odluke ako ona očito nema nikakvog učinka na nju.

Argumentacija stranaka

35 Prvim žalbenim razlogom OHIM, koji podržava Lidl Stiftung, tvrdi da je Opći sud pogrešno protumačio članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009, time što je odlučio da je žalbeno vijeće trebalo ispitati razlikovni karakter stečen uporabom ranijih žigova iako je on sam ustvrdio da su predmetni žigovi bili općenito različiti. Sličnost znakova pretpostavka je za postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu u smislu navedenog članka 8. stavka 1. točke (b). Stoga, prema mišljenju OHIM-a, ako su suprotstavljeni znakovi općenito različiti, nije nužno provesti ispitivanje potencijala

razlikovnog karaktera stečenog intenzivnom uporabom žiga na kojemu se temelji prigovor. Pozivajući se osobito na presudu od 12. listopada 2004., Vedial/OHIM (C-106/03 P, Zb., str. I-9573., t. 51.), OHIM ističe da je takvo tumačenje, među ostalim, u skladu s ustaljenom sudskom praksom.

36 Pozivajući se na rješenje od 14. ožujka 2011. Ravensburger/OHIM (C-370/10 P, t. 50.), Lidl Stiftung dodaje da prilikom ispitivanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu svaki kriterij treba najprije biti uzet u obzir zasebno, neovisno o postojanju ili stupnju intenziteta drugih čimbenika, i da stečeni razlikovni karakter ranijeg žiga ne može nadomjestiti nepostojanje sličnosti suprotstavljenih žigova.

37 Slijedom navedenog, OHIM i Lidl Stiftung smatraju da je Opći sud pogriješio poništivši spornu odluku na temelju toga što žalbeno vijeće nije ispitalo razlikovni karakter stečen uporabom ranijih žigova, s obzirom na to da nije bio ispunjen uvjet *sine qua non* za postojanje razlikovnog karaktera u skladu sa značenjem članka 8. stavka 1. točke (b).

38 riha WeserGold Getränke smatra da prvi žalbeni razlog nije osnovan jer je ocjena Općeg suda o nepostojanju sličnosti između predmetnih žigova privremeni zaključak koji tek treba uzeti u obzir pri utvrđivanju razlikovnog karaktera ranijih žigova. Prema njemu, konceptualna sličnost žigova ne može se ocjenjivati neovisno o pitanju njihovog razlikovnog karaktera. Percepcija javnosti o žigu razlikuje se ovisno o tome jesu li određeni elementi žiga prisutni u njezinoj svijesti zbog koncepta koji prizivaju ili zbog opće poznatosti koju su stekli kao žigovi.

39 riha WeserGold Getränke usto smatra da ne postoji ustaljena sudska praksa koja bi mogla poduprijeti OHIM-ovu tezu.

Ocjena Suda

40 Prvim žalbenim razlogom OHIM u biti tvrdi da je Opći sud poništio spornu odluku jer žalbeno vijeće nije ispitalo razlikovni karakter stečen uporabom ranijih žigova iako je sam prije utvrdio da su suprotstavljeni žigovi različiti.

41 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da, u svrhu primjene članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, vjerojatnost dovođenja u zabludu istodobno pretpostavlja istovjetnost ili sličnost žiga za koji je zatražena registracija s ranijim žigom i istovjetnost ili sličnost proizvoda ili usluga obuhvaćenih prijavom za registraciju žiga i onih za koje je registriran raniji žig te se pritom radi o kumulativnim uvjetima (gore navedena presuda Vedial/OHIM, t. 51. i presuda od 13. rujna 2007., Il Ponte Finanziaria/OHIM, C-234/06 P, Zb., str. I-7333., t. 48.).

42 Suprotno onome što tvrdi riha WeserGold Getränke, praksa Suda u tom je pogledu dobro ustaljena. Sud je u više navrata podsjetio da, u slučaju nepostojanja sličnosti između ranijeg žiga i žiga za koji je zatražena registracija, povećan razlikovni karakter ranijeg žiga, istovjetnost ili sličnost predmetnih proizvoda ili usluga nisu dovoljni da bi se utvrdila vjerojatnost dovođenja u zabludu između suprotstavljenih žigova (u tom smislu vidjeti presudu od 2. rujna 2010., Calvin Klein Trademark Trust/OHIM, C-254/09 P, Zb., str. I-7989., t. 53. i navedenu sudsku praksu).

43 Osim toga, u rješenju od 4. ožujka 2010., Kaul/OHIM (C-193/09 P), Sud je odbacio kao očito neosnovan žalbeni razlog kojim se tvrdilo da je Opći sud pogrešno primijenio pravo odlučivši da bi prigovor koji se temelji na članku 8. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 207/2009 u određenim slučajevima mogao biti odbijen na temelju običnog ispitivanja sličnosti žigova i, prema tome, osobito bez ispitivanja navodno povećanog razlikovnog karaktera ranijeg žiga. U točki 45. tog rješenja Sud je u biti odlučio da Opći sud nije pogrešno primijenio pravo odlučivši, zbog toga što je žalbeno vijeće OHIM-a zaključilo da relevantna javnost nikako ne može smatrati predmetne žigove sličnima, da ono s punim pravom

može zaključiti da ne postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu, a da prije toga nije trebalo ispitivati navodno povećan razlikovni karakter ranijeg žiga u okviru općenite ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

44 Sličnost predmetnih žigova nužan je uvjet kako bi se moglo utvrđivati postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu u smislu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009. Stoga, zbog nepostojanja sličnosti među suprotstavljenim žigovima, članak 8. nije primjenjiv.

45 Razlikovni karakter stečen uporabom žiga stoga je element koji treba uzeti u obzir pri ocjenjivanju je li sličnost između znakova ili između proizvoda i usluga dovoljna da prouzroči vjerojatnost dovođenja u zabludu (u tom smislu vidjeti presudu od 29. rujna 1998., Canon, C-39/97, Zb., str. I-5507., t. 24).

46 Međutim, logika koju je Opći sud slijedio u ovom slučaju proizlazi iz pogrešnog tumačenja članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

47 Iako je u točki 58. pobijane presude Opći sud smatrao da su suprotstavljeni znakovi općenito različiti, unatoč svojim sličnostima u vizualnom i fonetskom pogledu, držao je da, u pogledu zakonitosti sporne odluke, treba povući pravne posljedice neprovođenja ispitivanja razlikovnih karaktera ranijih žigova koje je trebalo provesti žalbeno vijeće. Također je primijetio, u točkama 70. do 72. te presude, da je to žalbeno vijeće bilo dužno ispitati razlikovni karakter stečen uporabom ranijih žigova, u skladu s člankom 64. stavkom 1. Uredbe br. 207/2009, što je ono propustilo učiniti. Opći sud stoga je odlučio, u točki 82. pobijane presude, da je navedena pogreška podrazumijevala da je žalbeno vijeće propustilo ispitati potencijalno važan čimbenik u općoj ocjeni postojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu i, u točki 83. iste presude, da takva pogreška predstavlja povredu osnovnih postupovnih odredbi čija je posljedica poništenje sporne odluke.

48 Smatrajući kako činjenica da žalbeno vijeće nije provelo analizu razlikovnog karaktera stečenog uporabom ranijih žigova povlači za sobom ništavost sporne odluke, Opći sud zahtijevao je od žalbenog vijeća da ispita nevažan čimbenik u ocjeni vjerojatnosti dovođenja u zabludu u pogledu suprotstavljenih žigova u smislu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009. S obzirom na to da je već prije utvrdio da su predmetni žigovi općenito različiti, nije postojala vjerojatnost dovođenja u zabludu i eventualno postojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom ranijih žigova nije moglo nadomjestiti nepostojanje sličnosti među tim žigovima.

49 U takvim uvjetima OHIM ispravno tvrdi da pobijana presuda sadrži pogrešku u pravu pri tumačenju članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

50 Iz svega navedenog proizlazi, a da nije potrebno ispitati druga dva žalbena razloga, da pobijanu presudu treba ukinuti, s obzirom na to da je u njoj Opći sud smatrao da je žalbeno vijeće trebalo ispitati razlikovni karakter stečen uporabom ranijih žigova i da je zbog toga poništio spornu odluku, dok je sam prije toga utvrdio da suprotstavljeni žigovi nisu slični.

Zahtjev za izmjenu obrazloženja presude

Argumentacija stranaka

51 Iako izričito ne traži izmjenu obrazloženja pobijane presude i ističe da pobijana presuda za njega nije nepovoljna, riha WeserGold Getränke osporava određene aspekte te presude.

52 Kao prvo, u pogledu sličnosti proizvoda, riha WeserGold Getränke prigovara Općem sudu da je u točki 35. pobijane presude odbio dodatne dokaze koje je podnio Općem sudu kako bi dokazao da mnogi proizvođači jakih alkoholnih pića proizvode i bezalkoholna pića te da mnogi proizvođači

sokova proizvode i alkoholna pića. Također ističe da je Opći sud zanemario činjenicu da se miješana pića smatraju jakim alkoholnim pićima u skladu s člankom 2. Uredbe (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 (JO L 39, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 62., str. 171.) te bi se ona trebala usporediti s bezalkoholnim pićima obuhvaćenima ranijim žigovima.

53 Kao drugo, u pogledu konceptualne sličnosti suprotstavljenih žigova, riha WeserGold Getränke prigovara Općem sudu da nije dovoljno obrazložio svoj zaključak prema kojem konceptualne razlike među žigovima neutraliziraju fonetske i vizualne sličnosti predmetnih žigova.

54 Kao treće, riha WeserGold Getränke u biti prigovara Općem sudu da je ispitao samo jedan raniji žig i da nije uzeo u obzir ostale žigove koje je naveo u prilog svom prigovoru.

Ocjena Suda

55 Potrebno je podsjetiti da, prema ustaljenoj praksi Suda, kako bi zahtjev za izmjenu obrazloženja presude bio dopušten, podnositelj treba imati interes da započne postupak u mjeri u kojoj zahtjev, ako bude uspješan, uzrokuje korist stranci koja ga je podnijela. Takav je slučaj kada zahtjev za izmjenu obrazloženja predstavlja obranu protiv žalbenog razloga žalitelja (presuda od 11. srpnja 2013., Ziegler/Komisija, C-439/11 P, t. 42. i navedena sudska praksa).

56 U vezi s prvim zahtjevom koji se odnosi na razloge sličnosti proizvoda obuhvaćenih suprotstavljenim žigovima, potrebno je istaknuti da on ne predstavlja obranu protiv žalbenog razloga koji je istaknuo OHIM jer se odnosi na ocjenu Općeg suda o obvezi žalbenog vijeća da ispita razlikovni karakter stečen uporabom ranijih žigova. Takav zahtjev stoga nije prikladan da dovede u pitanje ukidanje pobijane presude. Posljedično, riha WeserGold Getränke nema interes postaviti navedeni zahtjev, koji je stoga nedopušten.

57 U vezi s drugim zahtjevom u pogledu razloga koji se odnose na konceptualnu sličnost suprotstavljenih žigova, također je potrebno ustvrditi da se ne radi o obrani protiv žalbenog razloga koji je iznio OHIM jer je njegov cilj osporiti ocjenu Općeg suda o obvezi žalbenog vijeća na ispitivanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom ranijih žigova. Stoga ni taj zahtjev nije podesan da dovede u pitanje ukidanje pobijane presude. Posljedično, riha WeserGold Getränke nema interes postaviti taj zahtjev, koji je stoga nedopušten.

58 U vezi s trećim zahtjevom, čak i ako je Opći sud pogrešno primijenio pravo ispitavši samo jedan raniji žig, koji uz to riha WeserGold Getränke nije ni naveo, taj zahtjev nije takve prirode da bi mogao neutralizirati poništenje pobijane presude jer se navodna pogreška koju je počinio Opći sud u svakom slučaju odnosi na taj raniji žig koji je prema mišljenju riha WeserGold Getränke Opći sud ocjenjivao. Takav zahtjev za izmjenu obrazloženja presude ne može stoga činiti obranu protiv žalbenih razloga koje je naveo OHIM ni prouzročiti korist koja bi opravdavala pravni interes za postavljanje zahtjeva. Navedeni zahtjev stoga je nedopušten.

59 Slijedom svega navedenog, zahtjev za izmjenu obrazloženja presude koji je podnio riha WeserGold Getränke treba odbaciti kao nedopušten.

Vraćanje predmeta Općem sudu

60 U skladu s člankom 61. stavkom 1. Statuta Suda Europske unije, ako je žalba osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Sud može konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta ili vratiti predmet Općem sudu na odlučivanje.

61 S obzirom na to da je Opći sud ispitao samo prvi od četiriju tužbenih razloga koje je u prilog svojoj tužbi iznio riha WeserGold Getränke, Sud smatra da stanje postupka na dopušta da konačno odluči o sporu. Shodno tome, predmet valja vratiti na ponovno odlučivanje Općem sudu.

Troškovi

62 S obzirom na to da predmet valja vratiti Općem sudu, o troškovima žalbenog postupka odlučit će se naknadno.

Slijedom navedenog, Sud (šesto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 21. rujna 2012., Wesergold Getränkeindustrie/OHIM – Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) (T-278/10).**

2. **Predmet se vraća na ponovno suđenje Općem sudu Europske unije.**

3. **O troškovima će se odlučiti naknadno.**

Potpisi